

U G T**BUTLLETI INTERIOR
DEL
SECRETARIAT DE CATALUNYA****CEDOC
FONS
A VILADOT**Adherida
a la Confederació Internacional
d'Organitzacions Sindicals Lliures
(C. I. O. S. L.)**N.º 15****Maig
del
1961**

Ajudem als presos perseguits pel franquisme
Fa vint-i-cinc anys que s'inicià la guerra civil.
Franco vol perpetuar-la. Prou sang
i prou violència. Llibertats democràtiques.
Les portes de les presons han d'obrir-se !

Lletra de Barcelona : TOT DEPEN DE NOSALTRES

Els darrers esdeveniments internacionals han estat viscuts intensament pels treballadors de Catalunya i pels feixistes de tot Espanya. Només calia veure els titulars i les fotografies de "La Vanguardia" i llegir els fregaments de mans de l'hipòcrita Aznar, per veure on anaven les simpaties dels franquistes. Simpaties? En realitat es tractava i es tracta de molt més. Per primera vegada potser després de la guerra mundial, el "prudent" Franco cometia una grossa imprudència.

Aquesta actitud de Franco té dues explicacions:

La primera és de que Franco estava convençut de que els esdeveniments l'afavorien i no podia imaginar-se que la subversió podia ésser vençuda per la fermesa de les autoritats i l'adhesió de les masses populars als principis democràtics.

La segona explicació és més important i ens interessa directament perquè ara, després de la fallida, esdevé fonamental. Franco té por; els franquistes tenen por d'ésser rapidament liquidats i el règim de dictadura, que se sentia segur d'ençà del pacte amb els americans de l'any 1951, tem a aquests mateixos americans. Nombrosos comentaris afirmen que la nova administració americana ha establert contactes amb l'oposició, a dintre i fora d'Espanya, i de que representants del Departament d'Estat diuen a tothom —i també als homes d'affers, als bisbes i als generals— que cal liquidar el dictador i posar la monarquia.

Heus ací per què Franco, desesperat davant del perill ha comès la gran imprudència que tants mals resultats ha tingut per ell. Exportar el franquisme

hauria reforçat el règim, o si res més no, hauria retardat la seva desaparició. Però les il·lusions no han durat gaire i ara les coses estan molt pitjors que abans.

Què passarà ara?

Al nostre entendre, els plans de la nova administració americana continuaran com abans. Però nosaltres, els treballadors de Catalunya no és amb el que faran o deixaran de fer els americans (o els russos) que hem de comptar. Hem de saber el què passa pel món, això sí, però hem de comptar amb nosaltres mateixos: hem de comptar amb la nostra acció, amb la dels estudiants, amb la de tots els demòcrates.

Si nosaltres actuem, si nosaltres ma-

nifestem la nostra oposició i el nostre fàstic contra la dictadura. Si nosaltres demostrem amb actes el nostre desig d'una vida decent i lliure, aleshores sí que canviaran les coses.

I com que estem convençuts d'això, ara us diem el següent, sense que en aquests moments us puguem dir res més.

ATENCIÓ A LES PROPERES SETMANES DE MAIG, DE JUNY, DE JULIOL. ELS TREBALLADORS, TOT EL POBLE CATALÀ SAP QUE AL CAP DE 25 ANYS DE DICTADURA AQUESTA S'HA D'ACABAR. I NO TARDAREM GAIRE A DIR-HO.

Una vegada més i fins al final : **CATALUNYA TE LA INICIATIVA!**

Reunio plenària del Secretariat

En la reunió plenària del Secretariat de la Unió General de Treballadors de Catalunya celebrada els dies 15 i 16 d'Abril aquest estudià amplament la situació orgànica, social i política de Catalunya. S'aprovà la posició del Secretariat de l'Interior en relació a la de determinats organismes democràtics espanyols i s'adoptaren els acords que aquesta situació recomana.

S'acordà així mateix la constitució d'una Comissió composta de delegats de les seccions de Metal·lúrgia, Textil, Mercantil i Professions Liberals per a que estudiï i proposi la forma i les condicions addients per la designació del COMITE NACIONAL de la Unió General de Treballadors de Catalunya.

El Secretariat constata amb satisfacció la tasca fructuosa efectuada per sindicalistes catalans en diversos països d'Europa i Amèrica prop dels treballadors catalans i espanyols que es veuen obligats d'emprar els camins de l'emigració a la recerca de treball.

S'acordà regraciar als artistes i organitzacions que han permès, amb llur aportació, l'edició de les postals pro-ajut presos perseguits per franquisme.

S'aprovà el text del manifest que amb motiu del Primer de Maig serà adreçat als treballadors de Catalunya.

U. G. T.

Per la Llibertat, per la Democràcia, per la Justícia Social,

El Secretariat de la U. G. T. de Catalunya

A TOTS ELS TREBALLADORS

El Primer de Maig, aquest jalo progressant en el camí de les reivindicacions obreres, aquesta diada heròica de lluita transcendent de tots els treballadors del món per a la seva pròpia emancipació, en els països on la democràcia i la llibertat es realitzen, ha anat prenent un aspecte de festa i de respecte de l'únic valor absolut que és el treball. En aquestes condicions la classe obrera organitzada sindicalment —malgrat i contra el conservadurisme capitalista— amb la seva força doblega el curs de la vida econòmica i social de l'Estat obligant-lo a reformes favorables a la justícia social. I és així com el moviment sindical de guany va eixemplant el seu camp reivindicatiu.

A casa nostra, en canvi, una dictadura de la pitjor espècie negant la llibertat sindical, negant la llibertat tot i curt, fingeix ignorar els problemes de justícia social i sotmet a la classe treballadora a unes condicions de vida i de treball inhumanes. Tot millorament material està barrat, tota promoció intel·lectual i social està barrada, l'obrer és un esclau sense cap dret sotmès a les necessitats del règim, el qual des

del seu organisme vertical tracta de mixtificar-lo i de servir-se'n.

La Unió General de Treballadors de Catalunya organitzada clandestinament a l'interior lluita sense decoratjar-se per a mantenir i acreixir l'esperit de combat de la classe treballadora. Les dificultats que troba per a dur a terme aquest comès són immenses i el risc dels militants és gran, car l'apparell repressiu del franquisme està alerta permanentment per a l'ofegar tota acció de reivindicació i dignificació obrera. No obstant i això, els resultats de l'acció dels millors fills de la classe treballadora catalana són tan fallagüers que en aquest Primer Maig podem pal·lesar un optimisme seré i resonat. L'Aliança Sindical que a Catalunya s'ha forjat en la lluita n'és un altre exemple.

Les etapes que ens cal recórrer, però, fins l'obtenció de la plenitud a la qual aspirem són plenes de dificultats. La seva consecució demanarà encara molts sacrificis i una voluntat a la mesura dels grans principis que el sindicalisme representa i significa.

TREBALLADORS DE CATALUNYA!

Es evident que davant el cas feixista espanyol l'acció de la classe obrera no pot restar circumscrit en el terreny sindical i, sobretot per nosaltres obrers de Catalunya, el problema de la llibertat, de la democràcia i de l'afirmació de la nostra personalitat nacional ens obliguen a donar un abast total a la nostra acció de cada dia, la qual sera a ben segur, sancionada per l'esclat de la victòria del nostre poble.

S'escau onguany que fa vint-i-cinc anys que va iniciar-se la gran onada de sang i violència

que va provocar la revolta comandada pel general Franco contra les llibertats democràtiques que el poble, de manera pacífica, havia conquis. Vint-i-cinc anys que la classe treballadora de la nostra terra viu anorreada i privada dels més elementals drets de defensa. Vint-i-cinc anys de la més espantosa de les guerres. Vint-i-cinc anys de persecucions i mesures repressives per tal d'impedir als obrers, als camperols, als estudiants, als intel·lectuals, al poble en general d'organitzar-se i lluitar per llurs reivindicacions. Vint-i-cinc anys que l'arbitrarietat és la sola regla legal. Vint-i-cinc anys que Catalunya i els altres pobles d'Espanya viuen sotmesos a la més criminal de les dictadures.

L'hora apropa, però, en que el règim bastit damunt de tants cadavers i de tantes injustícies va a desaparèixer. Es troba ja a les seves acaballes. Síntomes precursors ho anuncien. Fortunes immenses dels principals capitalistes del franquisme són depositades a l'estranger. Quantitats enormes de diners continuen evadint-se cercant una seguritat que no troben a Espanya.

Diguem encara que l'orientació política del món, els interessos que tracten de salvar-se de naufragi franquista i sobretot l'ineductable hostilitat del nostre poble al règim franco-falangista acabaran per forçar-ne la seva desaparició. En aquest cas és de creure que les forces de contenció del progrés en la nova situació que ja s'albirava, bo i refusant una evolució política lògica, es veuran obligades, si més no, a acceptar una vida sindical lliure. En previsió d'aquests esdeveniments, parions la classe treballadora de Catalunya, que mai no es convertirà en una situació tèrbola, afirma des d'ara tot l'abast del seu combat.

TREBALLADORS DE CATALUNYA!

Són els treballadors els que més sofreixen de l'actual estat de coses. Al baix nivell de vida i als salaris de fam i misèria s'hi ajunten l'augment del cost dels articles de primera necessitat i les conseqüències d'un pla —el pla de misèria— que tenia que salvar, deien, l'economia espanyola, però, que només ha servit per a explotar més als treballadors i augmentar els beneficis d'uns quants banquers.

A Catalunya els salaris mai havien tingut un desequilibri tan accentuat en relació al cost de la vida. La recessió i l'atur abliga a milers i milers de treballadors a emigrar a l'estranger a la recerca de treball. La desigual repartició de la renda i riquesa nacionals produeix per altra banda injustícies revoltants. Els treballadors perceixeixen una part insignificant d'el producte econòmic guanyat pel treball comu mentre veien créixer en proporcions desmesurades la fortuna personal d'aquells que precisament no hi aporten cap esforç.

En tot el món civilitzat la condició material dels treballadors s'ha millorat sensiblement gràcies a l'acció sindical. La lluita per un salari just ha estat sempre una de les activitats fonamentals dels sindicats. Arreu el dret de lliure associació hi és reconegut. Les jornades de 14 i 16 hores hi han estat abolides. El dret al repòs hi és reconegut i practicat. La protecció dels vells hi és assegurada. Una reglamentació dels salaris hi és establert. El treball de les dones i els infants hi és protegit.

Arreu menys a la nostra terra on el franquisme ho impedeix i ha reduït al no res tots els progressos que anys i anys d'esforços i d'acció sindical havien aconseguit.

La Unió General de Treballadors de Cata-

lunya s'oposa a totes les formes de dictadura que negui als treballadors llur dret a la llibertat; desconeixi el dret a l'autodeterminació dels pobles i s'oposi a la llibertat d'acció dels sindicats.

Som partidaris d'un ordre democràtic però volem que aquest ordre tingui per base la justícia social. Per això propugnem:

El dret dels treballadors a un salari just que asseguri llur benestar i el de llurs famílies.

El dret dels joves al treball.

El dret dels infants a l'educació.

El dret dels vells a una vellesa segura.

El dret de la dona a l'igualtat civil, social i política.

La intervenció efectiva dels treballadors en la direcció i estructura de l'economia.

La supressió de despeses superflues i la pràctica d'una política activa de construcció de vivendes pels treballadors; a cada família una llar.

Sempre els sindicats han defensat i dedicat una atenció especial als problemes de la cultura i de formació dels treballadors. A Catalunya aquesta atenció ha de prendre el caràcter d'una gran missió.

La cultura popular ha de tenir com a base i punt de partida les necessitats i aspiracions de la classe treballadora. Una formació professional i tècnica ha d'ésser organitzada. Aquesta formació ha de permetre al treballador d'acomplir la seva missió de productor i de situar-lo avantatjosament davant els problemes de la vida i de la societat.

L'accés als estudis superiors ha de dependre del talent, aptituds i capacitat dels individus i no de la situació econòmica, classe o posició de llurs famílies.

Equipament cultural del país.

Ensenyament gratuït i obligatori fins a l'edat de 14 anys per a tots els infants.

Organització post-escolar en interès dels treballadors.

Servei de beques pels fills dels treballadors aptes per a seguir estudis superiors.

TREBALLADORS DE CATALUNYA!

La Unió General de Treballadors de Catalunya us crida a ésser vigilants. Depèn de la nostra vigilància i de la nostra voluntat de lluita i d'acció que l'ensulciada del feixisme espanyol pugui accelerar-se i s'evitin així els esculls de la violència, del desordre i de la regressió. Depèn del nostre esforç que Catalunya pugui incorporar-se al progrés al costat dels països moderns i avançats.

Si sabem acabar amb la dictadura, si afirmem els nostres drets i les nostres llibertats, si practiquem una política de salaris que asseguri el benestar dels treballadors, si combatim la misèria i l'ignorància, si construïm vives dignes pels treballadors, Catalunya tornarà a ésser econòmicament rica i socialment justa.

EL SECRETARIAT DE LA U. G. T. DE CATALUNYA

(Primer de Maig del 1961)